

[Landbrugsministeren.]

Det ærede medlem hr. Korsgaard ønskede oplyst, hvad der forstås ved kastningsfri kreaturer, og spurgte, hvorvidt kreaturer, der har været tilført et eksportmarked, kan betegnes som kastningsfri og eventuelt må købes til græsningskreaturer til en mejerikreds, der har vedtaget udrensingsfrist.

Ved kastningsfri kreaturer forstås ifølge § 1, stk. 6, i bekendtgørelse af 3. august 1948 om bekæmpelse af smitsom kalvekastning kun kreaturer, der tilhører eller hidrører fra en i registret optagen eller af veterinærdirektoratet til optagelse godkendt besætning, og som ikke har været udsat for smitte.

Det er altså ensbetydende med, at kreaturer, der har været tilført et eksportmarked, ikke kan betragtes som kastningsfri, da der ikke afholdes eksportmarked for kastningsfri kreaturer. Kreaturer, der har været på et eksportmarked, må derfor, såfremt lovforslaget vedtages, ikke indføres til levebrug i en mejerikreds, der har vedtaget udrensingsfrist.

Endvidere ønskede det ærede medlem hr. Korsgaard en oplysning vedrørende bestemmelsen i kastningslovens § 15, stk. 4, hvorefter der, såfremt der i en mejerikreds er truffet en ordning om ydelse af tilskud enten af mejeriets kasse eller af et særligt fond eller en forsikring til hurtig udrensning af nysmittede eller gensmittede besætninger, af landbrugsministeren kan ydes tilskud af statskassen. I samme forbindelse ønskede det ærede medlem oplyst, hvorledes denne regel virker, hvis f. eks. halvdelen af mælken i en mejerikreds hidrører fra en enkelt ejer. Hertil kan jeg svare, at det formentlig vil være sådan, at man bidrager til en sådan forsikring eller et eventuel fond i en mejerikreds i forhold til det kvantum mælk, man leverer, og det må sa også naturligt føre med sig, at man så også indgår i rettighederne til at få erstatning, enten det er en større eller en mindre besætning, man er ejer af. Der plejer altså i forbindelse med den slags foranstaltninger at råde et vist gensidigheds-, et vist forholdsprincip.

Det ærede medlem hr. Einar Simonsen, forstod jeg, har givet udtryk for håbet om, at man, såfremt denne lov blev gennemført, ville administrere den med skønsomhed under hensyn til de forskellige forhold og situationer, og det kan jeg fuldtud give min tilslutning. Det er selvfølgelig min opfattelse, at man må tage praktisk på den slags ting.

Chr. J. Hansen: Det er rigtigt, som den højtærede landbrugsminister siger, at der ved første behandling af dette lovforslag blev

stillet visse spørgsmål. Når de for mit vedkommende blev stillet, var det, fordi jeg mente, at det efter de forhandlinger, der foregik for ca. fire år siden, og under hvilke også disse spørgsmål blev rejst, var af interesse for rigsdagens medlemmer og ikke mindst for det arbejdende landbrug nu af få at vide, om der var sket ændringer på disse områder.

Jeg takker den højtærede landbrugsminister for svaret, som jeg forstod på den måde, at der for det første er gjort, hvad gøres kunne for at fremskaffe den bedst mulige vaccine, og der foreligger ikke klager i så henseende, og for det andet er der med hensyn til de pladsforhold, som har været så meget omtalt, og som de ledende på serumlaboratoriet også i sin tid omtalte ved de forhandlinger, vi havde med dem her i landstingsudvalget, truffet og vil blive truffet foranstaltninger til forbedringer.

Jeg tror som sagt, at det vil være af interesse, at det arbejdende landbrug er klar over dette, og jeg takker den højtærede landbrugsminister for svaret og oplysningerne.

Korsgaard: Jeg takker også den højtærede minister for det klare svar på det første af mine spørgsmål.

Det er måske lidt stærkt med de bestemmelser, der nu skal vedtages, og det vil måske blive ubehageligt for mange, men når man vedtager denne lov, er det, fordi man tilsigter at få udryddet den sidste del af den kastning, som findes, og derfor er man måske nødt til at gå lidt stærkt til værks.

Når jeg har spurgt, og når jeg har ønsket at få et svar på spørgsmålet, er det, fordi jeg synes, at befolkningen landet over må vide, hvordan man har at forholde sig. Som det er nu, ved jeg, at der mange gange — jeg har selv været med til det — på eksportmarkedet købes græsningskreaturer, idet den mejerikreds, som jeg hører til, hidtil ikke har haft ret til at forbyde sådanne køb, men jeg forstår altså, at i fremtiden må hverken jeg eller andre indenfor en sådan mejerikreds benytte den trafik, og så må de folk, som vil af med kreaturer, der egner sig til videre fedning på græs, lade være med at føre dem til eksportmarkedet.

Hvad angår det andet spørgsmål, jeg stillede, er jeg ikke helt sikker på, om ikke den højtærede minister og jeg snakker lidt ved siden af hinanden. Hvis den højtærede minister har ret i, at der med byrder også følger rettigheder, er jeg helt enig med den højtærede minister, men hvis en mejerikreds af mejerikassen, hvortil vi alle betaler,